

Koljada o hvězdném kalendáři a tajemství času

Co je to čas, kde se vzaly kalendáře a co je jejich výchozím bodem? Kde je počátek času a který kalendář je nejsprávnější? Jaká tajemství skrývají hodiny, jak mohou hodiny pomoci předcházet nežádoucím událostem v životě? Je možné se dostat do minulosti nebo budoucnosti? Jak vznikají předpovědi a co rozhoduje o jejich přesnosti?

Odpovědi na tyto otázky přišly prostřednictvím vědomého snění od staroslovanského božstva Koljady, který dal našim předkům kalendář.

Nejedná se o vědecké informace, a věřit či nevěřit tomu, co je zde napsáno, je věcí osobního úsudku. Pokud se však takové informace objevily, znamená to, že z nich někdo bude mít užitek...

...Mohutné smrky se rozestoupily odhalivše mohutné skály složené z... rovných, stejných bloků. Jako obrovské cihly gigantické zdi se tyčily nad bystrým potokem. „*Tohle je Sibiř, hornatá Šoria,*“ prolétlo mi náhle vědomím. Teď se však všechno vznášelo a bylo zahaleno mlhou, a když se rozptýlila, obrovské kameny se zdály vyleštěné do lesku. Ležely u paty mohutné zdi nějaké stavby. Majestátní stavba byla obložena bílým kamenem, který zářil duhovými jiskrami. Na tomto bílém pozadí zářily podivuhodné červené a černé ornamenty z jakýchsi polodrahokamů. Složitý vzor připomínal výšivku na slovanské košili, ale byl gigantických rozměrů. Při pohledu vzhůru bylo možné si všimnout nepředstavitelného vzoru podobných ornamentů, jimiž byly zdobeny podivné desky v podobě kokošníků (*tradiční ruská ženská pokrývka hlavy*), mohutné stěny prohnuté vzhůru a klenby. Stavba se tyčila do nepředstavitelné výšky a připomínala pohádkový chrám, buď indický, nebo staroruský. Na rozdíl od indických chrámů zde však nebyly žádné sochy bohů a všechny stěny byly pokryty ornamenty se svastikami, ptáky a bájnými zvířaty propletenými do vzorů. Stěny stály na obludně obrovských kamenných deskách, jimiž bylo vydlážděno náměstí. Z tohoto náměstí vedly kamenné schody k chrámové bráně.

Nějaká síla mě nesla vzhůru k bráně. Byla vyřezaná ze dřeva a celá pokrytá vyřezávanými ornamenty. Uvnitř bylo překvapivě ticho. Zdálo se, že obrovský sál nemá konce. Jeho obrovské klenby podpíraly mohutné sloupy představující kmeny stromů s větvemi sahajícími vzhůru. Vše nad nimi pokrývaly vyřezávané kamenné a dřevěné větve s ovocem a květinami z polodrahokamů. Někde vpředu se však stromy sloupů rozestoupily kolem zlatého sloupu světla. Toto světlo se snášelo shora a bylo velmi hutné.

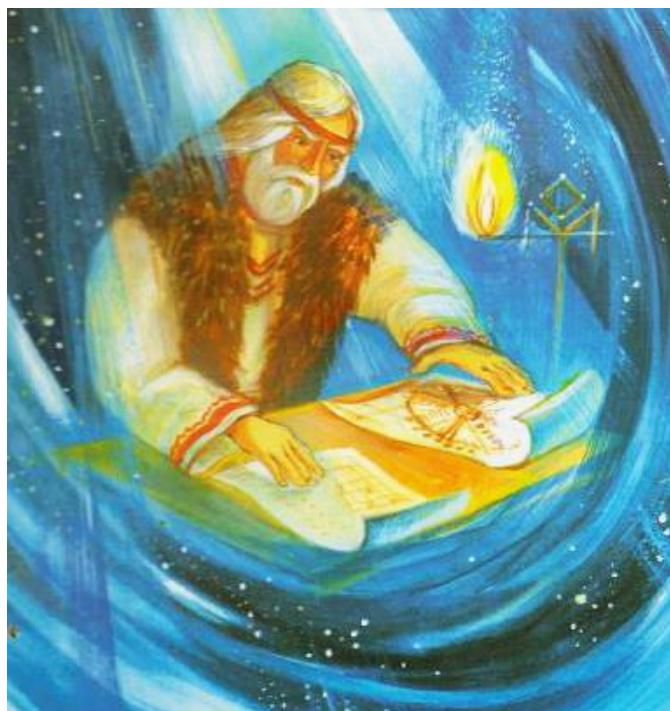
Daleko nahoře ležel obrovský zlatý drak stočený do kruhu, podepřený sloupy a klenbami. Drak lemoval také otvor, z něhož dopadalo světlo.

Uprostřed světelného sloupu se na vyleštěné podlaze pomalu otáčel kamenný disk. A na tom disku stál hrající všemi barvami krystal.

Najednou všechno potemnělo, a když se okolí znovu rozjasnilo, byl sál podivného chrámu plný vysokých lidí v dlouhých hábitech, zcela pokrytých důmyslnými ornamenty. Nevšímali si mě a kupodivu... procházeli stěnami a sloupy. Tady se shromáždili kolem světelného sloupu. A jeden z nich s jasně zlatými, téměř zrzavými vlasy přistoupil ke krystalu. Dotkl se ho a sloup světla se rozptýlil. Nad ním se objevila hvězdná obloha orámovaná zlatým drakem. Jasné hvězdy jako by pulzovaly a jejich světlo kreslilo na rotující kámen kolem krystalu podivné obrazce a schémata.

Když se všechny obrazce náhle spojily do jednoho bodu, krystal zazářil a zlatovlasý žrec vzal do rukou zlatou destičku. Začal z ní cosi zpěvavě číst. Na druhé straně krystalu stál jiný žrec, a i v jiném rouchu. Měl úzké oči a hedvábný hábit. Pokrývalo jej mnoho černých znaků připomínajících čínské znaky. I on zvedl nad krystal zlatou destičku a také pronesl nějakou řeč v nesrozumitelném jazyce. Pak si destičky vyměnili a položili je pod krystal. Krystal znovu zazářil a celá vize zmizela.

Světelný sloup byl opět na svém místě a kolem nebyl nikdo. Náhle se však uvnitř sloupu objevila postava v dlouhém rouchu. Ano, byl to opět kněz se zlatými vlasy. Nyní však byl pohled jeho zlatomodrých očí pronikavý. Vystoupil ze světelného sloupu, a světlo v něm zmizelo. Kámen pod ním vypadal jako něco na způsob hodinového ciferníku se zlatým sloupem uprostřed. Nad jehož špičkou visel ve vzduchu samotný krystal...

Koljada

Žrec se zastavil a já v sobě uslyšela mocný hlas: „Vaši předkové mi říkali Koljada a ctili mě jako boha-učitele, ačkoli jsem se narodil již v tomto těle na Zemi, zde v Daarii, v zemi vašich slavných předků. Moje matka a otec přišli ze zmrzlé země Sva, kterou nazýváte Hyperboreou. Tam učili lidi, kvůli čemuž kdysi přišli do Midgardu

nebo do ústředního města této země u Ra-Zářivého. Tak jsme nazvali vaši planetu Zemi v systému Slunce - Ra Zářivého nebo Jarila. Vždyť dříve byla obydlena i jiná Města či země (planety), ale ty jsou nyní pusté, a země Fat neboli země Svaroga, jak se jí říkalo v dávných dobách, či Faeton, u vás známý a úplně zničený. Svarog žil na Faetonu v mnoha inkarnacích a potom přišel sem, když byl Faeton zničen silami Navi nebo temnými.

Vy znáte tyto země jen jako oblasti Midgardu - vaší planety, ale vaši předkové věděli víc, vždyť uchovali vědomosti, zaznamenali je na zlaté desky ze slov učitelů. Já sám jsem mnohokrát přišel na toto místo, což je Hvězdný Chrám, a vyprávěl jsem jejich učedníkům. Něco vám zůstalo v paměti, ale mnohé vymazali šedí vetřelci čertogu Jarila či Slunečního systému, jak říkáte. Tito šedí vetřelci z čertogu Nibiru-Navi a jejich pozemští služebníci vymazali a dodnes vymazávají vědomosti a znalosti o světech a vesmírech, o životě a jeho smyslu u obyvatel Midgardu. Nutí lidi bojovat mezi sebou, jako přinutili velkou zemi Sva (Hyperborea) bojovat s Atlantidou, jako přinutili potomky Sva - Daarijce - vašich předků bojovat s potomky země Mu, následníky Lemurijců, a předky civilizací Číny, Japonska, Tibetu... Potomci dávných ras bojovali ve zbytečných válkách pod vlivem šedých vetřelců z Nibiru, kteří si říkali Nifilim nebo Anunnaki.

Právě zde, v tomto Chrámu jsem osobně podepsal věčný mír Daarie a Mu. Vy a Číňané nesmíte tuto smlouvu porušit, ačkoli si ji mnozí pozemšťané nepamatují a vůbec o ní nevědí. Vy - Slované a Číňané - potomci dvou velkých vesmírných ras, rovní mezi sebou, byste neměli rozdělovat svět, neboť byste zničili sebe i celý svět. A to bude vítězství temnoty. Smlouva o stvoření světa byla uzavřena magicky při velkém kosmickém Datu dechu Svarožího Kruhu, který nedovoluje Anunnaki a jejich lidským služebníkům a otrokům-drakům černé větve (kteří přišli z černých světů), aby se zcela zmocnili čertogu Jarila a vnikli do světů světla našeho společného domova Svati. Tak jsme nazývali tuto galaxii, které vy říkáte Mléčná dráha, a vaši předkové ji nazývali Nebeskou krávou Zimun.

Vyobrazení Svati najdete na jakémkoli ornamentu a nazvete ho svastikou. Takto je Mléčná dráha vidět z jiných světů.

Mnohé je zapomenuto, zapomenut je kruh Svaroga Nejvyššího. Svarog Nejvyšší je kosmický duch, kosmický zákon. Svarog je učitel, který přišel do Hyperboreje, a váš prastarý bůh - je to příchod z jiných, vyšších světů, který přijal Jméno Svarog, na počest Svaroga Nejvyššího neboli kosmického. Tak tomu bylo i u dalších mimozemských učitelů. Přijímali Jména těch kosmických sil, kterým učili lidi.

Přijal jsem jméno Kolo, nebo spíše Koljada - dávající vědomosti o Kolo. Kolo je velký zákon Vesmíru. Ve vašem pojetí je pro jeho vysvětlení vhodný kruh nebo cyklus. Ve Vesmíru je vše cyklické, vše se točí v kruhu, neboť rotace dává vzniknout životu a existenci vůbec. Bez rotace hmota zaniká a přichází noc Barmy. Barma není cosi, je to prázdnota, která se stává hmotou, když začne rotovat. Ve zkresleném poznání se Barma začal nazývat drobným bohem, a v podstatě entitou, ale tato entita nemá

nic společného se skutečným Barmou, kterého pamatují už v Indii a nazývají ho Brahmou.

Samotné otáčení Barmy je Kolo, Koleso života, Kálačakra, jak se říká ve zmíněné Indii a Tibetu. Kolo dává vzniknout hmotě, a Vesmír se tak stává viditelným. Barma se probouzí. V Indii se tomu říká dny a noci Brahmy nebo manvantary.

Kolo je však vlastností všeho, co Barma zrodí. Rotují galaxie i hvězdy, rotují země (planety), a jen díky tomu drží viditelný svět pohromadě. Rotují i částice ve vašich tělech, jsou to atomy vašich tělesných buněk, a proto se tělesně nerozpadáte v prach. Zastaví-li se rotace částic atomů, svět zmizí, zastaví-li se rotace těchto částic na jakémkoli místě, zmizí i hmota tohoto místa.

Kolo vytváří světy, myriády světů, paralelní, mnohonásobné, vytváří nádherné obrazce světů, které se skládají jako sněhové vločky. Vždyť malé odráží velké a ve sněhové vločce se odráží Vesmír.

Kolo je přítomno ve všem a rodí pravděpodobnost nebo možnost, jak byste řekli, rozvoje světů a všeho jsoucího. A tato možnost či variantnost - to je čas.

Čas, jak ho chápete vy a vaše věda, neexistuje. Neexistuje minulost ani budoucnost. Existuje pouze přítomnost a ta má mnoho variant. Čas, jak ho vnímáte, je iluze vytvořená rotací Kola ve hmotě. Existuje množství variant vaší minulosti a budoucnosti. Vy však vnímáte pouze to, co je zachyceno vaším kolektivním či osobním vědomím nebo vaší myslí. Čas se rodí v mysli a zůstává v ní.

Zastavíte-li myšlenky mysli, vše se stane hmatatelným najednou, přičemž i to, co bylo, tak i to, co s vámi nebylo, i to, co bude, tak i to, co nebude. Je to jako letět nad kopcovitou rovinou. A hned je jasné, že vám kopce bránily ve výhledu na cestu. Ale cestu si stavíte sami, a o tom, kam, za který kopec se vydáte, si také rozhodujete sami. Jít doprava, nebo doleva, nebo rovně. Jen tam, kde jste už prošli, nelze projít, vždyť projitím cesty měníme strukturu podstaty Brahmy neboli velké prázdnoty, v níž všechno existuje.

Procházejíce cestou, každý si zapisuje písmena karmy, jak se říká na Východě. Karma je „čin“, jak se toto slovo překládá do vašeho jazyka. Karma je záznam, vždyť každý čin za sebou zanechává nějaký skutek. Tento skutek je záznamem vaší cesty. Záznamy cesty zapečetí tuto cestu, a není možné ji projít zpět. Záznamy karmy se otiskují do vašich jemných těl ducha a přecházejí do dalších znovuzrození. Stávají se vaší podstatou a utvářejí vaše nová těla a osudy. Tohle je podstata života Vesmíru, jeho zákon, bez něhož se Koleso Života zastaví a svět zanikne.

Je možné dostat se do minulosti, ale ne do své vlastní. Svou minulost lze spatřit pouze v záznamu. A tento záznam se začne přehrávat před vědomím, když se spustí zákon odumírání fyzického těla a přechodu duše do nového stavu. Právě proto člověk před smrtí vidí celý svůj život. A pokud se setká se svým přízračným dvojníkem, brzy zemře. Všechny tyto jevy vznikají rotací Kola duše připravující se na přechod z fyzického světa.

Kolo tvoří deformace prázdnoty Barmy nebo vakua, jak tomu vy říkáte, z čehož vznikají pojmy jako prostor a čas. Ačkoli ve skutečnosti je to jedno a totéž. Čas je jen další souřadnicí prostoru, jak byste řekli vy. Proto, majíce znalosti o tom, jak Kolo vzniká a působí, lze se přesouvat v těchto souřadnicích času a dostat se do minulosti a budoucnosti, které jsou ve skutečnosti nyní, pouze oddělené silami Kola. Přitom se však můžete dostat i do minulosti, která ve vaší historii nebyla. Tedy do těch prostorů, kterými neprošla vaše cesta života, cesta života vaší civilizace. Možná tudy šla jiná civilizace, kterou neznáte a nevidíte za silami Kola. Tyto světy nazýváte paralelními. Abyste se dostali do minulosti vaší civilizace, potřebujete přesné výpočty pohybu síly Kola Brahmy - té substance, ze které se skládá Svět. Stejně je to s budoucností. Nic není předurčeno, ačkoli všechny události již existují. Prostě není předurčeno, kam právě vy půjdete a s čím z toho, co tam je, se setkáte. V tom spočívá vaše svoboda volby.

Věštec je člověk, který dokáže nahlédnout za těsné kruhy Kola. Tam však vidí množství událostí, stejně jako pták letící nad kopcovitou planinou vidí vše a za všemi kopci pod sebou současně. Předpovídáním konkrétní cesty pro kohokoli nebo pro celou civilizaci však věštec porušuje vesmírný zákon svobody volby. Jako by psal svůj program, jak byste řekli, sám osobně vede cestu mezi kopci, kudy jít, nebo je v této době veden entitami z astrálního světa, které mají poměrně nízké vibrace a nevyvinutého ducha. Ty konkrétně využívají věštce pro své vlastní účely, aby napsal vaši budoucnost podle jejich plánu.

Není těžké takové věštce identifikovat. Pokud věští katastrofy a neštěstí, smrt a další věci a tvrdí, že se jim nelze vyhnout, znamená to, že takový věštec je služebníkem temných sil. Buď sám, nebo na popud temných duchů zapisuje do substance Barmy vaši cestu k ničivým událostem. A přitom je velmi obtížné odbočit z této cesty. Neustálé obsedantní vidění katastrof v budoucnosti je dílem temných duchů, kteří se zmocnili vědomí věštce nebo člověka se zvýšeným vnímáním.

Ale jsou i tací, kteří prostě cítí blížící se neštěstí, podobně jako zvířata prchající před zemětřesením, povodněmi a jinými katastrofami. Je to jen velmi silně zesílený pud sebezáchovy. To, čím se takoví věštcí vyznačují, je okamžité naplnění předpovědi pohrom. To znamená, že prostě cítí, co je velmi blízko, nikoliv odděleno roky a desetiletími.

Ale zákony Kola jsou takové, že se nemusí vyplnit ani předpovědi nějakých dobrých událostí. Děje se tak proto, že informace o těchto událostech byly šířeny v prostoru přítomnosti, která je ve vztahu k těmto událostem minulostí.

Mnozí z vás se zeptají, a proč se předepsané katastrofy naplňují častěji, ačkoli byly také ohlášeny? A to proto, že váš svět čertogu Jarila je, bohužel, stále v těsné blízkosti černých čertogů antivesmíru, a v něm jsou velmi silné temné vibrace, které okamžitě realizují a projevují všechny negativní informace ve vašem životě. Tyto energie jsou poháněny energiemi strachu. Právě energie strachu vyvolávají naplnění temných předpovědí. Pravděpodobně jste si všimli, že to, čeho se bojíte, se splní častěji než to, čeho se nebojíte, a ještě méně často se splní to, co očekáváte.

Energie očekávání, přičemž nejdříve ve vašem světě, silně zaneseném energiemi temnoty antisvěta, naopak očekávané události odsouvají nebo vůbec odstraňují z vaší cesty, nutíce vaši cestu kličkovat.

Proto jsou všechny předpovědi nevděčnou záležitostí, buď jde o temný program, za který se věštec bude muset po naplnění věštby karmicky zodpovídat, nebo o prázdnou informaci, která se může naplnit jen částečně. Nejlepší, co může věštec udělat, je sdělit několik variant toho, co viděl, a navrhnout cesty, jak k tomu či onomu dospět. A čím více variant bude, tím takříkajíc světlejším v duchu věštec bude, vždyť tímto způsobem neporušuje právo volby lidí, ale naopak jim pomáhá, aby slepě nebloudili. Dalším trikem je zašifrovat předpovědi - částečně se tím sníží karmická odpovědnost, vždyť vše bude záležet na tom, kdo to rozluští. Přesné předpovědi jsou možné pouze pro nejbližší dobu a pro konkrétního člověka, pokud je známa jeho karma. Ale ani v tomto případě nelze tyto předpovědi pronášet všem naokolo, jinak se nenaplní.

Antisvět neboli antivesmír či svět Navi - to je svět obrácený, svět naruby, zrcadlí ten váš a je podšívku Vesmíru, dokud se nezmění ze spirálového na sférický, tedy dokud se jeho posvátná svastika nespojí svými 'rameny' do kola. Právě takové sférické galaxie jsou ušetřeny temných projevů, ale to je úděl jejich zralosti. Čím jsou starší, tím menší je pravděpodobnost projevu temnoty jako zla ve vašem chápání. Vaše galaxie je velmi mladá. Totéž platí o našem Vesmíru. Dokud je spirálový, má tuto podšívku, až dozraje, zlo zmizí a bude existovat pouze temnota jako nepřítomnost světla, bez nadstavby zla a duality, totiž temná vědomí nejsou schopna existovat naruby jako odraz světlych. Právě tento odraz dává vzniknout zlu jako takovému, nikoliv samotná nepřítomnost světla. Zlo není nepřítomnost světla, ale odražené obrácené světlo čili antisvětlo ve vědomích.

Energie antivesmíru se zrcadlí. To, co my vidíme jako zlo a temnotu, oni vidí jako světlo a dobro. Jakákoli destrukce v našem světě dává vzniknout stvoření tamtéž. Jakákoli harmonie v našem světě je pro obyvatele antisvěta zrůdná, stejně jako nám celá struktura jejich světa připadá jako ošklivost a hrůza rozkladu. Zkáza, disharmonie, smrt, zvrácenost a krutost jsou pro ně nádherné. Proto energie světa Navi, jak říkali vaši předkové, vytvářejí vám známý 'zákon podlosti', podle něhož se nenaplní nic, co očekáváte, ale stane se to, čeho se bojíte.

Antisvětlo je však jen dočasný jev Vesmíru, který zmizí za několik manvantar nebo nocí a dní Barmy. Proto se pak celý antisvět rozplyne. Není tam jeho budoucnost, je omezen, na rozdíl od bezbřehého světa Pravy. A Jav - to je to, co pozorujete svým vědomím, je to právě ta cesta na kopcovité pláni univerza.

Jednou z pro vás viditelných složek síly Kola je magnetismus. To je však pouze ta nejhrubší stránka této velké síly - tvůrčí síly Boha, jak byste řekli, mnohem jemnější stránku jste vyčlenili jako éter, ale to zdaleka není všechno.

Koleso Života či Kolo je ve všem, a je třeba ho ve všem vidět, aby se dovedlo žít podle zákonů struktury světů.

Proto musí být bod Kola vždy nalezen na jakékoli planetě. Tento bod je pevnou částí nebeské klenby, kolem níž se vždy otáčejí všechny ostatní světy, hvězdy a jejich čertogy, a Čertogy čertogů, což jsou souhvězdí viditelná pro člověka z jeho planety.

Vaši předkové vyznačovali bod Kola na planetě Stožárem. Stožárem či bodem na nebeské klenbě pro Zemi je ve vašich dnech Polární hvězda. Prochází jím takzvaná osa planety Midgard - Země.

Kolem Stožáru se otáčí celá hvězdná nebeská klenba viditelná ze Země, kterou jsme nazývali Kruhem Svaroga Nejvyššího nebo Hvězdnou Svargou. Svarga pozemská, to je čistý svět vyšších dimenzí na Zemi, paralelní s tím vaším, neboli Šambala Východu.

Hvězdná Svarga se protočí kolem Stožáru na jeden den a noc Svaroga Nejvyššího. Jedná se o periodu 25920 let. V ní se vyčleňují ráno, den, večer a noc. Nyní jste prožili temnou dobu noci... a setkali jste se s úsvitem Svaroga.

Toto otáčení vede k tomu, že se pomalu mění každé další zvěrokruhové souhvězdí, viditelné při jarní rovnodennosti na Severu. Jeden den Svaroga Nejvyššího představuje 180 kruhů Života po 144 pozemských letech každý. Jeden nebeský kruh - to je více než dva tisíce pozemských let. Zrovna ten se u vás nyní nazývá astrologickou érou. Existuje dvanáct zodiakálních měsíců - epoch. Slunce se pohybuje po slunečním Pásu a pomalu, po dobu jedné zodiakální epochy, přechází z jednoho znamení zvěrokruhu do druhého. Tomu se říká precese Země.

Stožár ukazuje na Polárku, která stojí v čertogu Malé Medvědice. Kolem tohoto čertogu (suhvězdí) se však rozprostírá čertog Draka. Mimochodem, toto je rodiště mnoha světlých draků, kteří svým životem ochránili Zemi a její portály před úplným pohlcením antisvětem. Právě potomci dračích civilizací - Lemurijci a obyvatelé země Mu, budoucí Číny, povolali nás - vaše předky na Midgard-Zemi na pomoc v boji proti Anunnaki a jejich otrokům - nevyvinutým drakům a hadům, čelícím světlým drakům (viz téma: Od Lemurie pro Hyperboreu aneb bitvy draků).

Zemská osa postupuje souhvězdím Draka v důsledku precese. Proto je Velký hvězdný drak držitelem pozemského světa, dá-li se to tak říci. Proto je zobrazen na vrcholu tohoto Hvězdného Chrámu, proto jsou symboly draka, který se zakusuje do svého ocasu, také symboly času neboli nekonečného kola časů či samotného Kola. Tyto symboly se zrodily zde na Zemi. Vždyť vycházejí právě z hvězdného uspořádání, jak je vidět ze Země. Ale právě tato živá hvězdná obloha byla prvním kalendářem. Tady je před tebou v kruhu chrámové kopule. Toto je hvězdný kalendář pro Zemi. Je přesný jako žádný jiný kalendář vytvořený člověkem.

Takže jednou se ručičky těchto hvězdných hodin posunuly. Stalo se to před 7525 lety od vašich dnů nebo v roce 5508 př. n. l. podle vašeho počítání. K selhání světových hodin došlo proto, že se Anunnaki rozhodli otevřít portály do vyšších světů ovlivněním krystalu na Kailásu v Tibetu, který je „ovládacím panelem“ (ve

vašem jazyce) planety Země. Tohle Annunaki udělali již mnohokrát. Takové posunutí však bylo, když začala Velký krutý mráz, stejné posunutí bylo během velké Potopy při Zániku Atlantidy a ještě v dalších epochách válek světlých a temných civilizací o Zemi. Od každého takového posunu se odvíjel nový kalendář. A ke každému novému datu byla připojena ještě významná událost, aby lidé nezapomněli na svou historii.

Takže, poslední selhání hvězdných hodin nastalo před 7 525 lety od vašich dnů. Do této doby Stožár nebyla Polární hvězda. Stožár se nacházel na jiném svítidle. Vy mu říkáte Arcturus. A Svaroží kruh se otáčel kolem Arktura. Ale šťouchanec na krystal v Tibetu posunul zemskou osu, a Stožárem se stala Polárka. Stožár tedy jako kopí pronikl čertogem Draka a zastavil se v Malé Medvědici u Polární hvězdy.

Velký Arktur, bývalý Stožár, se nachází v čertogu (souhvězdí) Velese nebo Volose. Později anunnakijští služebníci tento čertog přejmenovali na Volopas (Pastýř, také Honák, latinsky Bootes). Všude potřebovali obrazy pastýřů lidských stád, lidského dobytka nebo gójů. Symbolem výchozího bodu nového kalendáře se stal průnik Stožáru souhvězdím Draka do bodu Polární hvězdy. Později to začali vyobrazovat jako bojovníka probodávajícího kopím Draka. To je však opět zkreslený Anunnaki a jejich vyvolenými obraz, který později zakořenil v křesťanství pod obrazem Jiřího Vítězného. Tím spíše, že v onom velkém roce převodu vesmírných hodin uzavřela Daaria (země předků Slovanů, nástupkyně Hyperboreje) mírovou smlouvu se zemí-nástupkyní velké Mu, budoucí Čínou, jejíž lidé uctívali své dračí předky. Nikdo však tehdy nezvítězil a nikdo nebyl poražen. Bílá rasa neporazila žlutou, dračí rasu, neprobodla ji svým kopím a nepřemohla ji. To je třeba si připomenout nyní, kdy se do již odhalené pravdivé historie opět vplétají zkreslení.

Po dlouhých střetech vyprovokovaných Anunnaki a jejich poskoky došlo prostě k mírové smlouvě. V té době však vládci a žreci obou zemí měli dostatek moudrosti, aby se zastavili a vytyčili hranice svých osad a neposlouchali vyvolené posly anunnakijské. A byla podepsána velká smlouva o věčném míru a uznání toho, že války jsou nutné jen Anunnaki z Nibiru a jejich služebníků, aby zničili národy Země. Chyba Atlantánů byla vzata v úvahu, velká Potopa byla stále příliš v živé paměti. To je také datum stvoření světa ve staroslovanském kalendáři a jeho označení za událost těch dnů.

Je však třeba zmínit ještě jedno zkreslení. Vaši předkové původně začínali počítat rok od jara, ano a rok se správně nazýval Léto. A Rokem se nazýval pouze Svaroží Rok, tedy Velký Drak Svaroga. Prostě God (**rok**) je označení světlého draka, na což jste vůbec zapomněli, a Gad (**plaz, také hajzl, mizera**) je označení draka temnoty. Jen o nich vám zanechali zmínky v paměti anunnakijští služebníci, vždy přepisující historii.

Léto se začínalo s jarem, kdy začal tát sníh, kdy ožíval život a probouzela se příroda. Tak tomu bylo po dlouhá staletí, i když na počátku začínalo odpočítávání Léta s příchodem Slunce, jak se říkalo se zrozením nového Slunce. Proto bez ohledu na to, jak Anunnaki a Židé a jejich přísluhovači překrucovali dějiny na všechny

strany, Ježíš, který přišel na svět v den zrození Slunce, opravil židovsko-anunnakijská data podzimního Nového roku. A nové počítání ve zkreslených kalendářích začalo být vedeno opět od zrození Slunce, i když se to nazývalo Narozením Krista.

A jak už to tak bývá, historie umí žertovat. Tak tomu bylo i v případě Petra I. - chráněnce anunnakijských lóží a tajných židovských společností. Na Rusi zrušil starý kalendář, který měl odpočet právě od onoho stvoření světa v tomto Hvězdném Chrámu a od posunu Stožáru, a zavedl ten západní, ovšem s prastarým datem zrození Slunce, které dal Ježíš svým Narozením. I když se toto datum o několik dní posunulo, a to kvůli židovskému dni Ježíšovy obřízky. I když tím se Anunnaki, jejich služebníci, snažili vztáhnout odpočet nového roku k sobě a začali si navzájem gratulovat s novým Gottem neboli novým pánem, novým bohem, jak to dělal Petr I.

Od počátku slovanského kalendáře až do Petrových dnů jej však přísluhovači tajných byzantských společností již mnohokrát překroutili a spojili s biblickým stvořením, i když se datově neshodovalo. A potom podstrčili podzimní nový rok podle Bible, vždyť Židé odpočítávají své roky podle anunnakijského kalendáře Nibiru, souhlasného s Měsícem, neboť lunární cyklus se shoduje s cyklem Nibiru. (Právě proto byly všechny temné kulty považovány za lunární.) Židé slaví svůj nový rok na podzim, takže pozměnili slovanský kalendář, aby odpovídal biblickému.

A opět ve vašich dnech pronikají do společenství těch, kteří chtějí oživit starou víru Slovanů, noví anunnakijští poslové z „vyvoleného národa“ a budují nové deformace a obnovují staré, jako je podzimní nový rok.

Proč tak Anunnaki potřebují datum pro odpočet nového roku? Je to proto, že jeho prostřednictvím lze měnit události Kolesa času. Hodiny a kalendáře jsou zvláštní nástroje. K tomu však musí být kruhové, a sám Jarilo nebo hvězdy musí nutně vytvářet dráhu Kola v kruhu. Později, ve vašich hodinkách, si ručičky na mechanismu začaly razit cestu. Ale přesto právě kruh pohybu ručiček v kombinaci s pohybem Slunce dává hodinám zvláštní možnosti.

Pohyb ručiček odměřuje čas Javi, to, řečeno vaším jazykem, konstatuje váš posun údolím Barmy. Pokud se hodiny rozbijí, může to být znamení. Rozbité hodiny mohou vypovídat o začátku nového času pro konkrétního člověka, jde-li o osobní hodiny, rodinné, jde-li o hodiny v domě, nebo ve městě, jde-li o městské hodiny. Rozbité hodiny vypovídají o nějakém kataklyzmatu, o změnách. Necháte-li však hodiny rozbité a neopravíte-li je nebo nenahradíte-li je jinými, není-li oprava možná, pak rozbité hodiny magicky zastavují čas a příchod budoucnosti pro toho, komu se rozbily. Může to být dokonce znamení blížící se fyzické smrti člověka nebo někoho v domě, jsou-li hodiny rodinné, nebo znamení konce tohoto domu.

Ale člověk má moc takovou věc změnit pouhou opravou nebo výměnou hodin, samozřejmě, pokud to není jeho karmický záznam. Pamatujte si to. Nové nebo opravené hodiny spustí nové odpočítávání vašeho času, dovedou vás k novému vašemu životu, k novým událostem a mohou zcela změnit váš život, kdežto rozbité

hodiny vedou k potížím, nebezpečím, kataklyzmatům, jak říkáte, a někdy i ke smrti. Hodiny prostě dávají znamení ze světa nad časem, a znamení je třeba umět vidět.

Je také nutné umět vidět a cítit, kde je pravda a kde jsou zkreslení, a oddělit všechna zkreslení, která vám napsali Anunnaki a jejich ,vyvolený národ', který se všemi prostředky prodral k moci a kultuře ve všech epochách. Je třeba se snažit cítit pulsaci Kola, nad Ním, stejně jako nad celým Vesmírem, nemá nikdo moc.“

Sotva Koljadův hlas utichl, znovu se objevil světelný sloup a upřel se na hvězdnou oblohu Hvězdného Chrámu, a na plochem kameni pod ním se roztočil ohnivý kolvrat, osvětlující nepřeborné množství hvězdných světů...

Zapsala Valeria Kolcova 22.01.2016